

РЕШЕНИЕ

№ 6942

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6179** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба, наречена искане, вх. № 19160 от 29.06.2020 г. и вх. № 211958 от 16.07.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Б. Т. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], ет. 11, ап. 46, чрез адв. И. А. от АК – П., с адрес [населено място], [улица], кантора 9 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 1296 от 19. 06.2020 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед като съставена при допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, както и на материалния закон, необоснованост и неправилност. Излагат се подробни съображения по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, не се представлява и не взема становище по съществуващото на спора.

Ответникът – младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП - СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуващото на

спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 243851 от 19.06.2020 г., издаден от В. Г. Д., на длъжност младши автоконтрольор – ОПП - СДВР, с който е установено, че жалбоподателят Б. П. на същата дата в 05:10 часа в [населено място] по бул. България с посока на движение от бул. В. към кв. Б. управлява лек автомобил Опел Вектра с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Надежда Г. С., ЕГН [ЕГН] и срещу Професионална гимназия по дизайн „Е. В.” е спрял за проверка, същият е спрял. Водачът управлява лекия автомобил под въздействието на алкохол и е изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7418+, с фабричен номер 0093 и проба номер 1934, който е отчел положителен резултат – 1,29 промила на хиляда от издишания въздух. Издаден му е талон за изследване в МБАЛ Св. А. с номер 093797.

В АУАН е записано, че Б. П. „няма възражения“, който, видно от печатното му съдържание, е издаден от мобилен принтер, използван от актосъставителя.

С акта са иззети като доказателства СУМПС №[ЕИК], контролен талон № 28385911430, 1 бр. докладна записка на свидетели очевидци.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 19.06.2020 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б. “б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т.2А т. 4 и т. 5, б. “а”, т.6 и т.7, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з -1496 от 06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР относно определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171,

т.1, т.2, т.2А, т.4, т.5. б. „а” и т.6 от Закона за движение по пътищата.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 промила, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В случая жалбоподателят е изпробван с техническо средство – Дрегер 7410+ , който е отчел 1, 29 промила на хиляда от издишания въздух. Количеството алкохол е потвърдено и с Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техните аналози (л. 14), с което е допуснал нарушение на чл. 5, ал.3, т. 1 от ЗДвП.

С оглед нормата на чл. 171, т.1, б.”Б” от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство – административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Сроктът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

С цел пълнота на изложението е необходимо да се посочи, че производството по оспорване на административния акт, с който се налага ПАМ е самостоятелно и се разглежда да базата на специални процесуални правила, които са различни от правилата за поведение, по които се развива производството по обжалване на наказателно постановление, с което е наложено административно наказание за извършено административно нарушение. Следва да се посочи, че са неоснователни всички доводи изложени в жалбата.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от Б. Т. П., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на

принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 1296 от 19. 06.2020 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ)) „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: